Dosarul nr. **2rc-38/24** Judecătoria Bălți (sediul Central),
judecător Snejana Dubceac

D E C I Z I E
21 octombrie 2024

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Bălţi
În componenţa
Preşedintele completului, judecător Adriana Garbuz
Judecătorii Iulia Grosu, Svetlana Șleahtițki

Examinând, fără citarea părților, recursul declarat de avocatul Jarovlea Veaceslav în interesele SRL „MCF Trans Provision" împotriva încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 22.07.2024, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „MCF Trans Provision" împotriva SRL "„CRT-Montaj" privind încasarea datoriei prin care cererea privind asigurarea acțiunii a fost respinsă,-

a constatat:

la 16.07.2024 SRL „MCF Trans Provision" a înaintat în instanţa de judecată cerere de chemare în judecată împotriva SRL "CRT-Montaj" privind rezoluțiunea contractului și restituirea avansului.

Reclamantul a solicitat rezoluțiunea contractului, restituirea avansului în mărime de 531658,40 lei și a taxei de stat în mărime de 16749,72 lei.

În cererea depusă reclamantul a solicitat și asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile și pe mijloacele bănești ale pârâtului în limita valorii revendicărilor din acțiune și a taxei de stat.

În motivarea cererii privind asigurarea acțiunii s-a indicat că, neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea avea ca consecinţă înstrăinarea bunurilor ce aparţine cu drept de proprietate pârâtului până Ia data emiterii hotărârii, ceea ce ar putea face imposibilă executarea acestei hotărâri, afectând eficacitatea actului de justiţie. Or, asigurarea acţiunii constituie tocmai una din garanţiile principale ale apărării drepturilor persoanelor antrenate în proces, şi în acest sens, urmează a fi un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale reclamantului, în cazul în care pârâtul va reacţiona cu rea-credinţă sau când neaplicarea măsurilor de asigurare poate duce la imposibilitatea executării hotărârii.

Menționează reclamantul că a prezentat instanţei de judecată ordinele de plată pe suma avansurilor transferate și nerestituite în total de 531 658,40 lei, din care derivă mărimea datoriei, a prezentat dovada înmânării pârâtului Notificării prin care a fost stabilit termen suplimentar pentru achitarea benevolă a datoriei.

Faptul că până la depunerea cererii de chemare în judecată reclamantul s-a adresat cu pretenţie către pârât pentru soluţionarea cauzei pe cale extrajudiciară, iar pârâtul a ignorat solicitările invocate, acţiunile acestuia demonstrează rea-credinţă, fapt care ar putea fi apreciat ca eschivare de la executarea obligaţiilor privind rambursarea datoriei în cazul emiterii unei eventuale hotărârii în favoarea reclamantului.

Consideră reclamantul că, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibila executare a viitoarei hotărâri în situaţia când valoarea acţiunii constituie o suma de 531 658,40 lei. Asigurare acţiunii contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătoreşti adoptate şi astfel constituie un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 22.07.2024, cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii a fost respinsă.

Solicitarea recurentului:

La data de 29.07.20924 SRL „MCF Trans Provision" prin intermediul avocatului Jarovlea Veaceslav a contestat încheierea primei instanțe solicitând casarea acesteia cu admiterea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Conform prevederilor art. 181 alin. 2) CPC, dacă încheierea de asigurare a acțiunii a fost emisă fără știrea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunțarea încheierii.

Din materialele cauzei urmează că, avocatul Jarovlea Veaceslav în interesele SRL „MCF Trans Provision" a contestat încheierea primei instanțe din 22.07.2024, depunând cererea de recurs la 29.07.2024, astfel Colegiul atestă și constată că recursul a fost declarat în interiorul termenului acordat de lege.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurentul invocă că, nu este de acord cu argumentele instanței de fond, deoarece a anexat la cerere de chemare în judecată Anexă nr.3 din 08.02.2023, în care este stipulat că termenul livrării este de la 10 februarie 2023 până la 05 martie 2023 (pct. din Anexă nr.3). Mai mult ca atât, recurentul/reclamant a prezentat instanţei de fond notificarea din 16.05.2024 prin care SRL „MCF Trans Provision" a acordat pârâtului SRL "CRT-Montaj" un termen suplimentar de 15 zile pentru executarea corespunzătoare a obligaţiei contractuale privind livrarea mărfii pe suma de 531 658,40 lei sau restituirea avansului de 531 658,40 lei, care a fost ignorat de pârât şi omis de instanța de fond.

În pofida faptului că recurentul/reclamant SRL „MCF Trans Provision" i-a acordat intimatului/pârât un termen suplimentar de 15 zile pentru executare corespunzătoare a obligaţiei contractuale sau să restituie avansul, pârâtul a ignorat solicitările invocate, acţiunile acestuia demonstrând rea-credinţă, fapt ce ar putea fi apreciat ca eschivare de la executarea obligaţiilor privind rambursarea datoriei în cazul emiterii unei eventuale hotărârii în favoarea recurentului.

Consideră că aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii este necesară şi oportună în vederea neadmiterii dificultăţilor judecătoreşti sau imposibilităţii executării eventualei hotărârii judecătoreşti.

Recurentul menționează că, instanţa de fond a ignorat prevederile art. 179 alin. (3) CPC, fără a se expune asupra lor. Or, potrivit pct. 10.3 Hotărârii Plenului CSJ "Cu privire la aplicarea legislaţiei procesuale civile la întocmirea hotărârii şi încheierii judecătoreşti" nr.2 din 07.07.2008 - Dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre şi decizie motivate. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanţa judecătorească îşi expune concluziile. Instanţele judecătoreşti naţionale sînt obligate să-şi motiveze soluţiile şi concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului şi necesită un răspuns special în hotărâre.

În cazul în care instanţa de judecată se abţine de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părţii care a formulat-o posibilitatea de a şti dacă acest

mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art.6 par.1 din Convenţia Europeană (Hotărîrea Curţii Europene din 09.12.1994 pronunţată în cauza *Hiro Bălani împotriva Spaniei*).

Consideră că, în situaţia creată instanţa de fond ar putea să respingă cererea de asigurare a acţiunii numai în condiţiile în care pârâtul/initmat ar prezenta instanţei de judecată dovada depunerii pe contul de depozit a sumei cerute de reclamant. Însă pârâtul nu s-a folosit de dreptul acordat de lege, iar instanţa de fond arbitrar a respins cerinţa reclamantului privind asigurarea acţiunii, deşi din materialele cauzei se vede foarte clar că există datoria incontestabilă şi suma solicitată este destul de mare şi neaplicarea măsurii de asigurare poate cauza prejudicii reclamantului la etapa executării hotărârii, atunci când pârâtul deja nu va avea careva bunuri sau sume băneşti pentru a stinge datoria. Astfel, nu va fi atins scopul garantat în art. 15 alin. (1) Cod Civil. Or, pronunţarea hotătîrii de admitere a acţiunii, fără ca hotărîrea să fie executată efectiv în viitor, nu se va asimila cu scopul declarat şi anume apărarea (restabilirea) drepturilor reclamantului.

Menționează că, în cazul în care instanţa de fond consideră că cerinţele reclamantului privind asigurarea acţiunii nu sunt întemeiate şi motivate, la reclamant apar întrebările: -de ce până în prezent pârâtul nu a achitat nici un leu în stingerea datoriei restante ce constituie 531 658,40 lei; - de ce pârâul nu achită datoria 531658,40 lei, în situaţia în care la dosar este scrisoare nr. 25/03 din 25.03.2024, prin care pârâtul expres recunoaște că are datorie faţă de reclamant în sumă de 531658,40 lei la situaţia din 31.12.2023, conform actului de verificare. Și oare neachitarea datoriei în sumă imensă 531 658,40 lei, nu demonstrează că pârâtul acţionează cu rea-credinţă, inclusiv după acordarea unui termen rezonabil de 15 zile pentru achitare.

Recurentul menționează că la depunerea acţiunii în judecată reclamantul nu cunoaşte ce bunuri mobile/imobile sau ce conturi bancare are pârâtul SRL ”CRT-Montaj”, acest fapt urmează să-l stabilească executorul judecătoresc în cadrul executării documentului executoriu privind aplicarea sechestrului prin intermediul interpelărilor corespunzătoare, iar necunoaşterea acestei informaţii nu este un motiv întemeiat în respingerea cererii privind aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii.

Reieşind din cele expuse, recurentul conchide că există pericolul dispariţiei sau înstrăinării bunurilor ce aparţin pârâtului şi hotărârea ce va fi emisă la caz, va fi imposibil de executat.

Ţinând cont de faptul că temeiurile asigurării acţiunii nu sunt enumerate expres în art. 174 CPC, urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare reieşind din atitudinea pîrîtului privind respectarea obligaţiunilor sale, ce se exprimă prin eschivarea de la rambursarea datoriei şi mărimea datoriei.

Aprecierea instanței de recurs:

Potrivit prevederilor art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil şi de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 427 lit. „a” CPC al RM instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Examinând argumentele recursului în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți conchide că recursul declarat de SRL „MCF Trans Provision” urmează a fi respins cu menținerea încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 22.07.2024 din considerentele ce succed.

În conformitate cu art.174 CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Materialele cauzei atestă că reclamantul SRL „MCF Trans Provision” reprezentat de avocatul Jarovlea Veaceslav a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „CRT-Montaj” prin care a solicitat constatarea rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare nr. 26/01-MCF-CM din 26.01.2023 în partea obligației neexecutate în sumă de 531 658,40 lei, începând cu data de 02.06.2024;

Încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei în mărime de 531 658,40 lei, cu titlu de datorie;

Încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată în mărime de 16 749,72 lei, inclusiv și cele care vor fi suportate de reclamant pe parcursul examinării litigiului.

De rând cu cerințele de bază, reclamantul SRL „MCF Trans Provision” a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești, bunurile mobile și imobile ale pârâtului în limita valorii acțiunii și a taxei de stat.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță, prin încheierea din 22.07.2024, a respins cererea înaintată de SRL „MCF Trans Provision” privind aplicarea măsurilor privind asigurarea acțiunii ca neîntemeiată.

Art. 175 alin. (1) lit. a) CPC al RM prevede că, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Conform art. 177 alin. (1) CPC, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Potrivit alin. (2) şi (3) al aceluiași articol, cererea de asigurare a acțiunii se soluționează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înștiințarea pârâtului şi a celorlalți participanți la proces. Dacă cererea de asigurare a acțiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluționează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înștiințarea pârâtului şi a celorlalți participanți la proces. Judecătorul pronunță o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acțiunii.

La caz, Colegiul Civil reține că, prima instanță corect a apreciat și a constatat circumstanțele cauzei şi a respins cererea privind asigurarea acțiunii.

În sensul normelor enunțate, judecătorul urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, ce pot asigura executarea reală și corespunzătoare a hotărârii judecătorești.

La caz, examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul şi temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului,

verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

Drept urmare, Colegiul Civil prin prisma prevederilor art.174 CPC, reține că reclamantul-recurent SRL „MCF Trans Provision", înaintând instanței cerința privind aplicarea unor măsuri de asigurare a acțiunii, urma să demonstreze prin circumstanțe reale și probe pertinente și concludente faptul că, în caz de neaplicare a acestor măsuri va fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești respective, precum și reaua-credință a intimatei SRL „CRT-Montaj", care ar putea crea obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare, or, argumentul că intimatul, în opinia recurentului, poate înstrăina în orice moment bunul imobil până la adoptarea hotărârii judecătorești de către instanța de fond este declarativ.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Prin urmare, recurentul SRL „MCF Trans Provision" nu a confirmat reaua-credință a pârâtului/intimat, astfel în lipsa unor probe pertinente, înscrisuri justificative, circumstanțele invocate de către reclamant-recurent întru susținerea cererii de asigurare a acțiunii, poartă un caracter declarativ, astfel încât cererea de asigurare a acțiunii rămâne a fi neargumentată sub aspectul acelor circumstanțe obiective care ar face imposibilă executarea eventualei hotărâri și respectiv ar justifica necesitatea asigurării acțiunii.

Instanța de recurs reține că asigurarea acțiunii la depunerea cererii de chemare în judecată este condiționată prin lege de imposibilitatea executării hotărârii judecătorești, iar probe în sensul dat nu au fost prezentate, recurentul limitându-se doar la alegațiile precum că ar exista probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii, fără a indica expres care este acel *perriculum in mora* raportat la speța concretă.

Contrar celor invocate de recurent precum că se evidențiază o necesitate stringentă și urgentă de a aplica măsuri de asigurare sub formă de sechestru asupra mijloacelor bănești, bunurile mobile și imobile ale pârâtului SRL „CRT-Montaj", Colegiul Civil reține că recurentul nu a demonstrat reaua-credință a intimatului" prin nicio probă.

Faptul că pîrîta/intimat nu a reacționat la cererea prealabilă a fost temei de înaintare a cererii de chemare în judecată privind încasarea datoriei dar nu este temei de aplicare a sechestrului pe bunurile pîrîtului or, aplicarea nejustificată a sechestrului ar putea bloca activitatea economică a părții în proces.

Colegiul Civil ține să menționeze că ținând cont de principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale prevăzute de art. 26 din Codul de procedură civilă, asigurarea acțiunii prin restrângerea anumitor drepturi ale pârâtului, reprezintă o ingerință a puterii judecătorești în exercitarea liberă și nestingherită a dreptului de proprietate al intimatei SRL „CRT-Montaj" în privința bunurilor sale, în ansamblul atributelor sale, de aceea această imixtiune trebuie să fie una rațională, justificată și îndreptățită de scop, astfel rezultă faptul că nici una din părți nu este avantajată sau defavorizată în raport cu cealaltă în momentul în care măsurile de asigurare a acțiunii nu au fost aplicate față de SRL „CRT-Montaj", mai mult ca atât, existența pericolului de înstrăinare a bunurilor imobile și mobile ale SRL „CRT-Montaj" nu a fost demonstrată de către recurent.

Art.179 CPC RM prevede că (1) la cererea participanților la proces, se admite substituirea unei forme de asigurare a acțiunii printr-o altă formă. (2) Substituirea unei forme de

asigurare a acţiunii printr-o altă formă se soluţionează în şedinţă de judecată. Participanţilor la proces li se comunică locul, data şi ora şedinţei de judecată. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea problemei.(2[1]) Încheierea judecătorească privind substituirea unei forme de asigurare a acţiunii printr-o altă formă poate fi atacată cu recurs. (3) În cazul asigurării acţiunii prin care se cere plata unei sume, pîrîtul este în drept ca, în locul măsurilor de asigurare luate, să depună pe contul de depozit al instanţei suma cerută de reclamant.

Recurentul invocă că instanța de fond nu s-a expus asupra posibilității aplicării prevederilor art.179 al.3 CPC RM însă norma dată nu este aplicabilă speței or, ea se aplică la substituirea unei forme de asigurare a acţiunii printr-o altă formă pe cînd la caz, instanța de fond a respins cererea privind asigurarea acțiunii .

În circumstanțele date, Colegiul Civil şi de contencios administrativ consideră că totalitatea circumstanțelor relatate mai sus în ansamblul lor, aprecierea juridică corectă a materialelor cauzei, a probelor administrate, a înscrierilor anexate și raportate la exigențele legislației în vigoare, determină incontestabil legalitatea și temeinicia încheierii contestate și prin urmare este necesar de a respinge recursul declarat de avocatul Jarovlea Veaceslav în interesele SRL „MCF Trans Provision”, fiind neîntemeiat şi a menține încheierea judecătoriei Bălți (sediul Central) din 22.07.2024 fără modificări.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Bălţi

Decide:

Recursul declarat de avocatul Jarovlea Veaceslav în interesele SRL „MCF Trans Provision” se respinge.

Încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 22.07.2024, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „MCF Trans Provision” împotriva SRL ”„CRT-Montaj” privind încasarea datoriei privind rezoluțiunea contractului și restituirea avansului se menține.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,

Judecător Adriana Garbuz

Judecătorii: Iulia Grosu Svetlana Șleahtițki